

Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd om särskilt personsäkerhetsarbete;

PMFS 2016:11
FAP 480-1

beslutade den 12 december 2016.

Utkom från trycket
den 28 december 2016

Polismyndigheten föreskriver följande med stöd av 16 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. och meddelar följande allmänna råd.

Författningsbestämmelser

1 § Denna författning innehåller regler om hur Polismyndighetens särskilda personsäkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (1984:387) ska organiseras och bedrivs. Vidare innehåller författningen regler om hur personsäkerhetsersättning närmare ska bestämmas.

Bestämmelser om Polismyndighetens övriga personsäkerhetsverksamhet finns i *Polismyndighetens riktlinjer för brottsoffer- och personsäkerhetsverksamhet*.

Bestämmelser om personsäkerhetsverksamhet avseende den centrala statsledningen, statsbesök m.m. finns i Säkerhetspolisens föreskrifter om *personskyddsverksamheten avseende den centrala statsledningen, statsbesök m.m.* (PMFS 2015:4).

2 § Bestämmelser om sekretess för uppgift

- som hänför sig till verksamhet som avser säkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (1984:387),
- om enskilda personliga förhållanden som hänför sig till verksamhet som avser sådant arbete finns i 18 kap. 7 § och 35 kap. 11 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ansvarsfördelning och samverkan

3 § Nationella operativa avdelningen har det övergripande ansvaret för det särskilda personsäkerhetsarbetet. Nationella operativa avdelningen har ansvaret för beslut och samordningsfrågor enligt förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m.

Särskilt personsäkerhetsarbete är en del av brottsoffer- och personsäkerhetsverksamheten. På uppdrag av nationella operativa avdelningen kan operativt arbete utföras inom hela brottsoffer- och personsäkerhetsverksamheten.

4 § Polismyndigheten ansvarar enligt 6 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. även för det särskilda personsäkerhetsarbetet som rör Säkerhetspolisen.

Enligt 26 § förordningen (2014:1102) med instruktion för Polismyndigheten, ska Polismyndigheten samarbeta med Säkerhetspolisen i den utsträckning som behövs för att polisverksamheten ska kunna bedrivas effektivt.

Förutsättningar för särskilt personsäkerhetsarbete

5 § Enligt 2 § andra stycket förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. får, om särskilda skäl finns, personsäkerhetsarbete bedrivas även beträffande andra personer än sådana som anges i bestämmelsens första stycke.

Allmänna råd

Särskilda skäl kan, under de förutsättningar som anges i 3 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m., föreligga beträffande t.ex. politiker och journalister. Sådana skäl kan även finnas i fråga om andra personer som är utsatta för särskilt allvarliga hot utan anknytning till grov eller organiserad brottslighet, exempelvis hot om hedersrelaterade brott och därmed jämförliga hot.

Om en person omfattas av eller kan komma i fråga även för sådan personskyddsverksamhet som avses i Säkerhetspolisens föreskrifter (PMFS 2015:4) om personskyddsverksamheten avseende den centrala statsledningen, statsbesök m.m., görs bedömningen om särskilda skäl finns efter samråd med Säkerhetspolisen.

Säkerhetsarbetets utformning

6 § Det särskilda personsäkerhetsarbetet ska utformas så att obehörig insyn förhindras. Arbetet ska vidare vara åtskilt från brottsutredningsverksamheten.

Inledning och avslutande av särskilt personsäkerhetsarbete

7 § Bestämmelser om inledning och avslutande av särskilt personsäkerhetsarbete finns i 8 § respektive 10 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m.

Ett beslut om särskilt personsäkerhetsarbete kan gälla för viss tid och bör vid första beslutstillfället tidsbestämmas att gälla som längst i tre månader. Därefter kan ett beslut gälla tillsvidare.

Personsäkerhetsersättning

8 § Bestämmelser om personsäkerhetsersättning finns i 11–14 §§ förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m.

9 § Beräkningen av i vilken utsträckning ersättningen kan anses skälig, i enlighet med 12 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m., ska göras med utgångspunkt från allmänna skadeståndsrättsliga principer.

10 § Ersättning som kan utgå i enlighet med 12 § förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. ska avse en övergångsperiod och kan i viss mån ersätta den ekonomiska skada som de vidtagna säkerhetsåtgärderna har förorsakat den som är föremål för det särskilda personsäkerhetsarbetet. Utgifter som inte har ett direkt orsakssamband med de villkor som uppställts för personsäkerhetsarbetet i det enskilda ärendet ersätts däremot inte. Den ersättningsberättigades existens ska genom personsäkerhetsersättningen till viss del tryggas men den ersättningsberättigade ska inte komma i ett bättre ekonomiskt läge än tidigare.

11 § Personsäkerhetsersättning betalas i den utsträckning som skadan inte täcks av annan ersättning som den ersättningsberättigade har rätt till.

12 § Särskilda skäl att inte bestämma ersättningen till ett engångsbelopp enligt huvudregeln i 13 § första stycket förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. kan finnas t.ex. om den ersättningsberättigade kan förväntas göra inkomstförluster som kommer att pågå i flera år.

13 § Synnerliga skäl att bestämma ersättningen till ett högre belopp än det som anges i 13 § andra stycket förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. kan föreligga exempelvis om den som omfattas av särskilt personsäkerhetsarbete och dennes familj tvingas sälja sin bostad, flytta till en annan ort, byta arbete eller blir arbetslös.

Föreligger det synnerliga skäl enligt första stycket kan det ändå finnas skäl att sätta ned ersättningen för så kallad ren förmögenhetsskada. Det bör i dessa fall göras en samlad helhetsbedömning där ersättningen ska framstå som både rimlig och skälig. Vid en sådan bedömning bör även beaktas att de åtgärder som orsakat kostnader ska stå i rimlig proportion till det faktiska skyddsbehovet. Tidigare kriminella aktiviteter från den enskildes sida bör emellertid inte påverka ersättningen.

14 § Synnerliga skäl att, enligt 13 § tredje stycket i förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m., fatta ett nytt beslut om ytterligare ersättning kan finnas om t.ex. fler ersättningsskyldiga kostnader uppstår efter det att personsäkerhetsersättning redan har utbetalats.

15 § Sådana synnerliga skäl som avses i 14 § andra stycket i förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. kan föreligga exempelvis om en person, som tidigare varit föremål för särskilt personsäkerhetsarbete, blivit avslöjad och på nytt måste bli föremål för sådant arbete.

16 § Polismyndigheten får, om särskilda skäl föreligger, medge undantag från dessa föreskrifter.

Denna författning träder i kraft den 1 februari 2017 då Rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. (RPSFS 2011:8, FAP 480-1) med tillhörande bilaga upphör att gälla.

På Polismyndighetens vägnar

DAN ELIASSON

Patrick Cordner
(Nationella operativa avdelningen)